

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 21/22
Λουξεμβούργο, 2 Φεβρουαρίου 2022

Απόφαση στην υπόθεση T-616/18
Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo κατά Επιτροπής
(Δεσμεύσεις της Gazprom)

Το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την προσφυγή κατά της απόφασης με την οποία η Επιτροπή κατέστησε υποχρεωτικές τις δεσμεύσεις που ανέλαβε η Gazprom προκειμένου να άρει τις ανησυχίες του θεσμικού αυτού οργάνου όσον αφορά τον ανταγωνισμό στις εθνικές αγορές χονδρικής παροχής φυσικού αερίου στα προηγούμενα στάδια της αλυσίδας εφοδιασμού, στις χώρες της κεντρικής και ανατολικής Ευρώπης

Η απόφαση περί εγκρίσεως των δεσμεύσεων δεν ενέχει τα διαδικαστικά ή ουσιαστικά σφάλματα που προέβαλε η προσφεύγουσα

Μεταξύ 2011 και 2015, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έλαβε σειρά μέτρων προς διερεύνηση της λειτουργίας των αγορών φυσικού αερίου στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη. Στο πλαίσιο αυτό, κίνησε έρευνα κατά των Gazprom PJSC και Gazprom export LLC (στο εξής, από κοινού: Gazprom), με αντικείμενο την προμήθεια φυσικού αερίου σε οκτώ κράτη μέλη, και πιο συγκεκριμένα στη Βουλγαρία, την Τσεχική Δημοκρατία, την Εσθονία, τη Λεττονία, τη Λιθουανία, την Ουγγαρία, την Πολωνία και τη Σλοβακία (στο εξής: ενδιαφερόμενες χώρες).

Στις 22 Απριλίου 2015 η Επιτροπή απέστειλε ανακοίνωση αιτιάσεων¹ στην Gazprom, προσάπτοντάς της ότι είχε καταχραστεί, στις ενδιαφερόμενες χώρες, τη δεσπόζουσα θέση της στις εθνικές αγορές χονδρικής παροχής φυσικού αερίου στα προηγούμενα στάδια της αλυσίδας εφοδιασμού, με σκοπό να παρεμποδίσει την ελεύθερη ροή φυσικού αερίου, κατά παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ το οποίο απαγορεύει τέτοιες καταχρηστικές πρακτικές.

Στην ανακοίνωση των αιτιάσεων η Επιτροπή υποστήριξε, ειδικότερα, ότι η στρατηγική της Gazprom περιλάμβανε τρεις κατηγορίες δυνητικά αντίθετων προς τον ανταγωνισμό πρακτικών:

- πρώτον, η Gazprom επέβαλλε εδαφικούς περιορισμούς στο πλαίσιο των συμβάσεων προμήθειας φυσικού αερίου που συνήπτε με τις επιχειρήσεις χονδρικής και με ορισμένους βιομηχανικούς πελάτες στις ενδιαφερόμενες χώρες (στο εξής: αιτιάσεις ως προς τους εδαφικούς περιορισμούς)·
- δεύτερον, οι ως άνω γεωγραφικοί περιορισμοί έδιναν στην Gazprom τη δυνατότητα να εφαρμόζει αθέμιτη τιμολογιακή πολιτική σε πέντε από τις ενδιαφερόμενες χώρες, ήτοι στη Βουλγαρία, την Εσθονία, την Λεττονία, τη Λιθουανία και την Πολωνία, επιβάλλοντας υπερβολικές τιμές (στο εξής: αιτιάσεις ως προς τις τιμολογιακές πρακτικές)·
- τρίτον, η Gazprom είχε ζητήσει, ως προϋπόθεση για την προμήθεια φυσικού αερίου στην Βουλγαρία και την Πολωνία, να της δοθούν από τις επιχειρήσεις χονδρικής ορισμένες διαβεβαιώσεις αναφορικά με τις υποδομές μεταφοράς του φυσικού αερίου. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα, δηλαδή η πολωνική επιχείρηση χονδρικής Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A., κλήθηκε να διαβεβαιώσει ότι θα αποδεχόταν την ενίσχυση του ελέγχου της Gazprom επί της διαχείρισης των επενδύσεων στο πολωνικό τμήμα του αγωγού

¹ Βάσει του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων [101] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2004, L 123, σ. 18).

φυσικού αερίου Yamal, ενός εκ των κύριων αγωγών διαμετακόμισης φυσικού αερίου στην Πολωνία (στο εξής: αιτιάσεις ως προς τον αγωγό Yamal).

Για την αντιμετώπιση των ως άνω προβλημάτων ανταγωνισμού, η Gazprom υπέβαλε στην Επιτροπή επίσημο σχέδιο δεσμεύσεων και, αφού της κοινοποιήθηκαν οι παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων, τροποποιημένο σχέδιο δεσμεύσεων (στο εξής: τελικές δεσμεύσεις).

Παράλληλα με τη διαδικασία αυτή, η προσφεύγουσα υπέβαλε στις 9 Μαρτίου 2017 καταγγελία κάνοντας λόγο για καταχρηστικές πρακτικές της Gazprom, οι οποίες συνέπιπταν εν πολλοίς με τις ανησυχίες που είχαν διατυπωθεί με την ανακοίνωση των αιτιάσεων. Εντούτοις, η καταγγελία αυτή απορρίφθηκε από την Επιτροπή ².

Με απόφαση της 24ης Μαΐου 2018 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) ³, η Επιτροπή ενέκρινε και κατέστησε δεσμευτικές τις τελικές δεσμεύσεις τις οποίες είχε προσφερθεί να αναλάβει η Gazprom, περάτωσε δε τη διοικητική διαδικασία κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9 του κανονισμού 1/2003 ⁴.

Η προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή ακυρώσεως κατά της απόφασης αυτής, υποστηρίζοντας ειδικότερα ότι η Επιτροπή είχε παραβιάσει ποικιλοτρόπως το άρθρο 9 του κανονισμού 1/2003 και την αρχή της αναλογικότητας, κατά το μέτρο που οι δεσμεύσεις ήταν ελλιπείς και ανεπαρκείς, και είχε παραβεί πλειάδα διατάξεων της Συνθήκης ΛΕΕ, ιδίως κατά το μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση αντέβαινε στο άρθρο 194 ΣΛΕΕ και αντιστρατευόταν τους σκοπούς της πολιτικής της Ένωσης στον τομέα της ενέργειας ⁵.

Η προσφυγή αυτή απορρίπτεται από το όγδοο πενταμελές τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ενέχει κανένα από τα διαδικαστικά ή ουσιαστικά σφάλματα τα οποία προέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο έξι συνολικά λόγων ακυρώσεως.

Ειδικότερα, πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει τον λόγο ακυρώσεως με τον οποίο προσάπτεται στην Επιτροπή ότι αποδέχθηκε τις τελικές δεσμεύσεις, μολονότι αυτές δεν απαντούσαν στις αιτιάσεις ως προς τον αγωγό Yamal.

Το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει επ' αυτού ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάληψης δεσμεύσεων την οποία προβλέπει το άρθρο 9 του κανονισμού 1/2003, δεν προκύπτει από τις απαιτήσεις όσον αφορά την τήρηση της αρχής της αναλογικότητας ότι όλες οι ανησυχίες σχετικά με τον ανταγωνισμό που εκτίθενται στο πλαίσιο προκαταρκτικής εκτίμησης, ακόμη και όταν αυτή λαμβάνει τη μορφή ανακοίνωσης αιτιάσεων όπως εν προκειμένω, πρέπει οπωσδήποτε να αντιμετωπισθούν με τις δεσμεύσεις τις οποίες προτείνουν οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις. Εντούτοις, η Επιτροπή όφειλε να δικαιολογήσει την απουσία στη συγκεκριμένη περίπτωση δεσμεύσεων προς απάντηση των αιτιάσεων ως προς τον αγωγό Yamal.

Συγκεκριμένα, η Επιτροπή, σύμφωνα με τη συναφή υποχρέωση που υπείχε, εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους δεν επέβαλε τέτοιου είδους δεσμεύσεις. Η Επιτροπή αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων,

² Απόφασή C(2019) 3003 τελικό της Επιτροπής, της 17ης Απριλίου 2019, σχετικά με απόρριψη καταγγελίας (υπόθεση AT.40497 – Τιμή του φυσικού αερίου στην Πολωνία). Η προσφυγή ακυρώσεως που ασκήθηκε κατά της απόφασης αυτής έγινε δεκτή από το Γενικό Δικαστήριο με την απόφαση της 2ας Φεβρουαρίου 2022, *Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo κατά Επιτροπής* (Απόρριψη καταγγελίας), [T-399/19](#) (βλ. επίσης AT αριθ. 22/22).

³ Απόφαση C(2018) 3106 τελικό της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 2018, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 102 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 54 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση AT.39816 – Προμήθειες φυσικού αερίου από αγορές προηγούμενου σταδίου στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη) (ΕΕ 2018, C 258, σ. 6).

⁴ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101 και 102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

⁵ Μεταξύ άλλων, στη δίκη παρενέβησαν υπέρ των αιτημάτων της προσφεύγουσας η Δημοκρατία της Πολωνίας και η Δημοκρατία της Λιθουανίας.

σε απόφαση που έλαβε η Urząd Regulacji Energetyki (πολωνική Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας) τον Μάιο του 2015 με την οποία η Gaz-System S.A., διαχειρίστρια του πολωνικού τμήματος του αγωγού Yamal, πιστοποιούνταν, κατ' εφαρμογήν των ρυθμίσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τον κλάδο του φυσικού αερίου⁶, ως ανεξάρτητος διαχειριστής δικτύου (στο εξής: απόφαση πιστοποίησης). Κατά συνέπεια, **μολονότι η Gazprom είχε επιχειρήσει να ενισχύσει τον έλεγχο της όσον αφορά τη διαχείριση των επενδύσεων στο πολωνικό τμήμα του αγωγού Yamal, εντούτοις, κατά το στάδιο της έγκρισης των τελικών δεσμεύσεων, σύμφωνα με την απόφαση πιστοποίησης αποφασιστικό έλεγχο στις επενδύσεις αυτές ασκούσε η Gaz-System και, επιπλέον, είχαν πραγματοποιηθεί ορισμένες σημαντικές επενδύσεις αναφορικά με το τμήμα αυτό του αγωγού.**

Συνεπώς, η απόφαση πιστοποίησης ήταν ικανή να άρει τις ανησυχίες που διατυπώθηκαν στο πλαίσιο των αιτιάσεων ως προς τον αγωγό. Ως εκ τούτου, **η Επιτροπή, λαμβανομένου υπόψη του περιθωρίου εκτίμησης που διαθέτει στο πλαίσιο της αποδοχής δεσμεύσεων βάσει του άρθρου 9 του κανονισμού 1/2003, αποδέχθηκε νομίμως τις τελικές δεσμεύσεις, μολονότι δεν περιλάμβαναν κανένα μέτρο προς απάντηση των αιτιάσεων ως προς τον αγωγό Yamal.**

Εξάλλου, η Επιτροπή, αποδεχόμενη τις τελικές δεσμεύσεις παρά την απουσία δεσμεύσεων σχετικά με τις αιτιάσεις ως προς τον αγωγό Yamal, δεν παραβίασε ούτε την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας. Ως προς το ζήτημα αυτό, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει το επιχείρημα ότι η Επιτροπή εμπόδισε τις αρχές ανταγωνισμού και τα εθνικά δικαστήρια να αναλάβουν δράση κατά των πρακτικών τις οποίες αφορούσαν οι εν λόγω αιτιάσεις. Μολονότι οι αρχές ανταγωνισμού και τα εθνικά δικαστήρια δεν μπορούν να λαμβάνουν αποφάσεις που συγκρούονται με την προσβαλλόμενη απόφαση, εντούτοις η Επιτροπή δεν διαπίστωσε ότι δεν συνέτρεχε παράβαση του ενωσιακού δικαίου ανταγωνισμού. Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν θίγει την ευχέρεια των αρχών ανταγωνισμού και των εθνικών δικαστηρίων να επέμβουν όσον αφορά τη συμπεριφορά της Gazprom που σχετίζεται με τις αιτιάσεις ως προς τον αγωγό Yamal, ούτε την εξουσία τους να εφαρμόζουν τα άρθρα 101 και 102 ΣΛΕΕ.

Δεύτερον, **το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει τον λόγο ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι κακώς η Επιτροπή αποδέχθηκε στις τελικές δεσμεύσεις, επειδή αυτές δεν απαντούσαν δεόντως στις αιτιάσεις ως προς τις τιμολογιακές πρακτικές.** Ως προς το ζήτημα αυτό, η Gazprom ανέλαβε τη δέσμευση να προσθέσει στις συμβάσεις παροχής φυσικού αερίου με τους πελάτες της στις πέντε ενδιαφερόμενες χώρες οι οποίες έχουν τουλάχιστον τριετή διάρκεια νέα διαδικασία αναθεώρησης των μεθόδων τιμολόγησης βάσει των οποίων καθορίζονται οι συμβατικές τιμές. Στο πλαίσιο της νέας αυτής διαδικασίας προβλέπεται μεταξύ άλλων ότι οι μέθοδοι αυτές θα συνάδουν προς τις κατευθυντήριες γραμμές τιμολόγησης που περιλαμβάνονται στις εν λόγω δεσμεύσεις και ότι οι τυχόν διαφορές θα είναι δυνατόν να υποβάλλονται στην κρίση διαιτητικού δικαστηρίου που θα συσταθεί εντός της Ένωσης. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, **η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως ως προς το ζήτημα αυτό, ούτε ειδικότερα όσον αφορά την αποδοχή της δέσμευσης στο πλαίσιο της οποίας προβλέπεται η εν λόγω νέα διαδικασία αναθεώρησης αντί της επιβολής άμεσης τροποποίησης των μεθόδων τιμολόγησης στις επίμαχες συμβάσεις.**

Επίσης, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε σφάλμα εκτιμήσεως διαπιστώνοντας, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι το διαιτητικό δικαστήριο που θα συσταθεί εντός της Ένωσης θα υποχρεούται να τηρεί και να εφαρμόζει το ενωσιακό δίκαιο ανταγωνισμού. Πράγματι, με την απόφαση Eco Swiss⁷, το Δικαστήριο επιβεβαίωσε ότι τα άρθρα 101 και 102 ΣΛΕΕ αποτελούν διατάξεις δημοσίας τάξεως που πρέπει να εφαρμόζονται αυτεπαγγέλτως από τα εθνικά δικαστήρια, τα οποία οφείλουν να δέχονται αγωγή ακύρωσης διαιτητικής απόφασης εάν κρίνουν ότι η διαιτητική απόφαση αντιβαίνει στα εν λόγω άρθρα. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω εκτιμήσεων και δεδομένου ότι ο κανονισμός 1/2003 αφορά την εφαρμογή των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι **τα εθνικά δικαστήρια μπορούν επίσης να δεχθούν**

⁶ Οδηγία 2009/73/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/55/EK (ΕΕ 2009, L 211, σ. 94).

⁷ Απόφαση της 1ης Ιουνίου 1999, Eco Swiss, [C-126/97](#).

αγωγή ακύρωσης διαιτητικής απόφασης εάν κρίνουν ότι η διαιτητική απόφαση αντιβαίνει σε απόφαση περί δεσμεύσεων βάσει του άρθρου 9 του κανονισμού 1/2003.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει τον λόγο ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι κακώς η Επιτροπή αποδέχθηκε τις τελικές δεσμεύσεις, επειδή αυτές δεν απαντούσαν δεόντως στις αιτιάσεις ως προς τους εδαφικούς περιορισμούς. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως ως προς το ζήτημα αυτό, ούτε ειδικότερα όσον αφορά την αποδοχή της δέσμευσης για τη δημιουργία μηχανισμού μεταβολής του σημείου παράδοσης του φυσικού αερίου.

Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει τον λόγο ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τους σκοπούς της πολιτικής της Ένωσης στον τομέα της ενέργειας, όπως αυτοί διατυπώνονται στο άρθρο 194, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει επ' αυτού ότι, όσον αφορά τις διαδικασίες ανάληψης δεσμεύσεων, η Επιτροπή μπορεί, στο πλαίσιο της προκαταρκτικής εκτίμησης, να λαμβάνει υπόψη σκοπούς τους οποίους επιδιώκουν άλλες διατάξεις της Συνθήκης ιδίως προκειμένου να συμπεράνει προσωρινά ότι δεν συντρέχει παραβίαση των κανόνων του ανταγωνισμού. Εντούτοις, κατά την εξέταση των προτεινόμενων δεσμεύσεων, ο έλεγχος της Επιτροπής περιορίζεται, αφενός, στο κατά πόσον οι δεσμεύσεις είναι ικανές να άρουν τις ανησυχίες τις οποίες γνωστοποίησε στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση και, αφετέρου, στο αν η επιχείρηση προσφέρθηκε να αναλάβει λιγότερο επαχθείς δεσμεύσεις οι οποίες είναι όμως εξίσου ικανές να άρουν τις ανησυχίες αυτές, μολονότι η διαδικασία δεν μπορεί να καταλήξει σε αποτέλεσμα το οποίο να προσκρούει σε συγκεκριμένες διατάξεις των Συνθηκών.

Εξάλλου και εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν κατέδειξε ότι οι τελικές δεσμεύσεις αντέβαιναν αυτές καθ' εαυτές στους σκοπούς της πολιτικής στον τομέα της ενέργειας ή στην αρχή της ενεργειακής αλληλεγγύης.

Πέμπτον, όσον αφορά τις φερόμενες διαδικαστικές πλημμέλειες κατά την εξέταση των αιτιάσεων ως προς τον αγωγό Yamal, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε διαδικαστική πλημμέλεια στο πλαίσιο των διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή για τις συμπράξεις και τις δεσπόζουσες θέσεις του άρθρου 14 του κανονισμού 1/2003. Πράγματι, μολονότι οι διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή αποτελούν ουσιώδη τύπο, εν προκειμένω δεν τίθεται ζήτημα συμπεριφοράς της Επιτροπής η οποία να εμπόδιζε τη συμβουλευτική επιτροπή να διατυπώσει τη γνώμη της έχοντας πλήρη γνώση των δεδομένων, ούτε συνεπώς ζήτημα παράβασης η οποία να θίγει τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης. Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει επίσης το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή παραπλάνησε τους ενδιαφερομένους στο πλαίσιο της διαβούλευσης με τους φορείς της αγοράς.

Έκτον, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας περί προσβολής διαφόρων διαδικαστικών δικαιωμάτων κατά την εξέταση της από 9 Μαρτίου 2017 καταγγελίας της, στην οποία έκανε λόγο για καταχρηστικές πρακτικές της Gazprom οι οποίες συνέπιπταν εν πολλοίς με τις ανησυχίες που είχαν διατυπωθεί με την ανακοίνωση αιτιάσεων.

Όσον αφορά την απόφαση της Επιτροπής να μην εξετάσει την καταγγελία στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας που περατώθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η κίνηση, εν προκειμένω, χωριστής διαδικασίας για την εξέταση της καταγγελίας δεν ήταν αυτή καθ' εαυτή πλημμελής, λαμβανομένων υπόψη των εύλογων λόγων που επικαλέστηκε η Επιτροπή και οι οποίοι αφορούσαν την οικονομία της διαδικασίας και τη βούλησή της να μην καθυστερήσει, με τη διεύρυνση του αντικειμένου της, τη διερεύνηση υπόθεσης η οποία βρισκόταν ήδη σε προχωρημένο στάδιο.

Το Γενικό Δικαστήριο διευκρινίζει όμως ότι η κίνηση χωριστής διαδικασίας για την εξέταση της καταγγελίας δεν θα πρέπει να στερεί την προσφεύγουσα από το δικαίωμά της να λάβει, ως καταγγέλλουσα, αντίγραφο του μη εμπιστευτικού κειμένου της ανακοίνωσης των αιτιάσεων

και να διατυπώσει εγγράφως την άποψή της στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάληψης δεσμεύσεων. Ως προς το ζήτημα αυτό, μολονότι, κατά την παράλληλη διεξαγωγή των δύο διαδικασιών, η Επιτροπή τήρησε ασαφή στάση ως προς το ζήτημα της συμμετοχής της προσφεύγουσας στη διαδικασία ανάληψης δεσμεύσεων και ως προς το δικαίωμά της να λάβει αντίγραφο της ανακοίνωσης των αιτιάσεων και να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί του εγγράφου αυτού στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας, εντούτοις οι εν λόγω περιστάσεις δεν επηρέασαν κατ' αποτέλεσμα την αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων της στο πλαίσιο της διαδικασίας που περατώθηκε με την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών και δέκα ημερών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582